

MIECZYŚLAW LEWANDOWSKI

Zastosowanie zasyпки z sigmamycyną w chirurgii

Z Kliniki Chirurgicznej Wydziału Wet. WSR w Lublinie
Kierownik: z-ca prof. dr FRANCISZEK KLEPACZKO

Sigamycyna (Pfizer) jest mieszaniną trójacetyloleandomycyny (33%) z tetracykliną (67%). Zakres działania antybiotyku jest bardzo duży. Można go stosować przy infekcjach wywołanych bakteriami gram-dodatnimi i gramujemnymi, przy beztlenowcach, dużych wirusach, rickettsjach, krętkach i pierwotniakach

Zasyпка na cukrze mlekowym, zawiera około 12 g sigmamycyny w jednym funcie. W ciągu roku przeprowadzono obserwacje kliniczne nad działaniem preparatu, stosowanego leczniczo i profilaktycznie w chirurgii.

Zasypkę podawano do ran w pierwszym okresie ich gojenia się. We wszystkich przypadkach nie było powikłań w postaci uogólnienia się infekcji przyrannej, a objawy zakażenia miejscowego słabo się zaznaczały i szybko ustępowały. Stosowane w podobnych okolicznościach i w ten sam sposób penicylina, streptomycyna i sulfamidy nie wpływały równie pomyślnie na przebieg leczenia.

Najbardziej przydatna okazała się zasyпка przy wszelkiego rodzaju operacjach, jako lek zapobiegający zakażeniom. Jak wiadomo, postępowanie aseptyczne jest w praktyce wet. trudne a czasem niemożliwe do przeprowadzenia. Antybiotyki, o dużym zakresie działania, podawany nawet miejscowo, ma w takich warunkach wielkie znaczenie.

Zasypkę z sigmamycyną używano przy kastracji ogierów wewnątrz, podając ją miejscowo. Nie stosowano przy tym ogólnie innych antybiotyków. Podobnie postępowano przy kastracji ogierów normal-

nych, przy operacjach przepuklin pępkowych i brzusznych i przy tenotomii.

Działanie profilaktyczne zasyпки sprawdzono na dużej liczbie przeprowadzonych kastracji knurów (w wieku powyżej 6 miesięcy) i loch oraz operacji przepuklin mosznowych i pępkowych. Wszystkie te interwencje chirurgiczne kończą się u nierogacizny najczęściej pomyślnie jeżeli przeprowadzi się je wystarczająco jałowo. Uzyskać pełną aseptykę jest, jak już wspominałem, w terenie trudno. Pomyślny wynik przy niedostatecznie czysto przeprowadzonej operacji zależy w dużej mierze od podanego antybiotyku, szczególnie jeżeli zasyywa się rany operacyjne. W tutejszej klinice wykonuje się trzebienie knurów z całkowitym zasywaniem ran pokastracyjnych. Takie postępowanie, przy niedoskonałej aseptyce, może spowodować infekcję ogólną i zejście śmiertelne zwierzęcia, a w najlepszym przypadku powikłania w postaci zakażenia miejscowego. Przy użyciu zasyпки z sigmamycyną nie notowano u knurów nawet większych miejscowych odczynów zapalnych. Podobny przebieg obserwowało się po innych operacjach.

Poza wybitnym działaniem bakteriostatycznym zasyпка ma jeszcze inne zalety. Można ją podawać do ran zasywanych, ponieważ wchłaniają ją całkowicie. Nie obserwowano działania drażniącego. Cukier mlekowy zwiększa objętość leku, przez co można zasypkę łatwo i oszczędnie rozdzielać. Zasyпка zawiera wystarczający procent antybiotyku.

Adres autora: doc. dr Mieczysław Lewandowski, Lublin, ul. Sowińskiego 6 m. 41.

HIGIENA ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH

EDMUND PROST
Lublin

Siódma Międzynarodowa Konferencja Pracowników Naukowych Mięsoznawstwa

W dniach od 18. do 22. września 1961 r. odbyła się w Warszawie 7. Międzynarodowa Konferencja Pracowników Naukowych Mięsoznawstwa. Obrady, w których uczestniczyli obok polskich pracowników naukowych, przedstawiciele 22 państw, odbywały się w Pałacu Prymasowskim w Warszawie (ul. Senatorska 13/15). — Organizatorem Konferencji był Polski Instytut Przemysłu Mięsnego w Warszawie.

Na Zjazd zgłoszonych zostało 57 doniesień naukowych, ujętych w 10 problemach sesyjnych o następującej tematyce:

a) Skład surowca mięsnego i metody jego oznaczania

1) Harrington G., Pomeroy R.W., Williams D.R.: Wahania w ocenie handlowej tusz wołowych i jałówek krzyżówek Aberdeen — Angus i ich związek z budową, zawartością kości i obróbki,

2) Dumont B. L.: Związek pomiędzy morfologią i składem tusz,

3) Aleksandrowicz S., Bilski E., Maruniewicz W., Zwoliński J.: Ciężar właściwy jako wskaźnik chudości tuszy bekonowej,

4) Lable Ch.: Własności tkanki łącznej mięśni bydła,

5) Szczucki C.: Kontrola tkankowego i chemicznego składu mięsa w przemyśle za pomocą szablonu integracyjnego,

6) Bartels H., Linke H.: Udział tkanki mięśniowej i tłuszczowej w handlowym boczk,

b) Zwyródnienie mięśniowe

1) Hart P. C.: Wartości transmisyjne wyciągów mięsnych jako wskaźnik zwyródnienia mięśniowego u świń,

2) Dahl O.: Skład aminokwasowy w normalnym i zwyródniałym mięśniem świni,

3) Lawrie R.A., Gatherum D.P.: Obserwacje nad tzw. „schorzeniem białych mięśni” w związku z analitycznymi różnicami pomiędzy mięśniami świni,

4) Lindenberg A.B.: Związki rybonukleinowe i nukleozydowe w tkance mięśniowej świń zdrowych i ze zwyródnieniem mięśniowym,

5) Janicki A.M., Witkowska A.: Jod związany z białkiem i barwniki mięśniowe u świń,

6) Bendall J.R., Wismer-Pedersen J.: Niektóre własności białek włóknienkowych normalnych i wodnistych mięśni świni,

c) Barwa mięsa

1) Hornsey H. C.: Niektóre obserwacje nad adsorpcją tlenu w mięśniach świni